

[Knut Lind]

lille dreng, som siger, at han vil være brandmand, når han bliver stor. Den lille dreng ser snusfornuftigt på tingene og erkender, at der går et stykke tid, inden han bliver stor nok til at få sit ønske opfyldt. Regeringen har ligesom den lille dreng nogle mål og ønsker, men modsat den lille dreng erkender regeringen ikke sin økonomiske lidenhed.

Miljøpolitisk er vi godt på vej til at ende som konen i muddergrøften. Den borgerlige regering vil styre samfundet og det private erhvervsliv i alle enkeltheder; se blot regeringens kemikalielov, som reelt nærmer sig en statslig styring af produktionen ud i mindste detalje, for slet ikke at tale om vandmiljøplanen og dens virkning over for dansk landbrug, naturforvaltningsloven, skovloven, verdens skrappeste lov om genteknologi og i stribevis af afgifter, som alle skal fremme miljøet, men i virkeligheden skader dansk erhvervslivs konkurrenceevne, uden at man får den forventede miljøgevinst. Se blot på regeringens emballageafgifter, som efter ministerens egne ord skulle fremme genbrugstanken og formindske affaldet. Med regeringens helt vilkårlige afgifter på mælkekartoner og freon kan man konstatere, at genbrugstanken har slået helt fejl. Man giver tilskud til genbrugsprojekter, f.eks. vedrørende freonudvinding fra gamle køleskabe, og så opdager man bagefter, at industrien ikke kan bruge det, man udvinder.

Man indfører naturgas med anlægsudgifter for 25-26 mia. kr., og derefter viser det sig, at naturgasselskabernes lidt mærkelige prispolitik fremmer forbruget af fossile brændsler, hvilket er helt i strid med intentionerne i regeringens handlingsplan for miljø og udvikling.

Industriministeriet forlanger et stigende overskud fra Patentdirektoratet, hvilket medfører afgift på opfindelser, som skal være med til at redde dansk industri i fremtiden, herunder miljøet. Miljøministeren får den miljøgrille, at nu skal bilernes katalysatorer absolut laves efter USA-normer. Man er så forblændet i sit miljøprogram, at man er nødsaget til at få skatteministeren til at lempe vægtafgiften. Når man har gjort det, opdager man, at det faktisk er i strid med EF-reglerne.

Hvis man skal sammenfatte regeringens vilkårlige miljøpolitik meget kort, kan man sige: Aldrig har så få borgerlige skadet så mange erhvervsfolk på så kort tid, uden at man har op-

nået de miljømæssige resultater. Det er, hvad man kan sige ganske kort om det her.

Regeringens handlingsplan for miljø og udvikling er til tider helt i strid med de lovforslag, som regeringen faktisk har fået gennemført. I handlingsplanen under transportområdet vil regeringen som virkemiddel øge brugen af kollektiv transport. SF roser det og siger, at det nærmest er som læst op af SF's program, det hørte vi jo fru Margrete Auken sige. Et er dog, hvad regeringen skriver i sine handlingsplaner, og et andet er, hvad regeringen i virkeligheden gør.

Regeringen har vedtaget at bygge en Storebæltsbro, som skal betales af skatteborgerne, selv om den kunne være privatfinansieret. De penge, som staten nu skal kræve ind i skatter og afgifter, kunne have været brugt på en bedre miljømæssig investering. Hvis man bygger en højbro i stedet for en tunnelløsning, fremmer man selvfølgelig privatbilismen. Det har Fremskridtspartiet ikke noget imod.

Når jeg alligevel trækker dette eksempel frem, er det, fordi det kort og godt viser, at regeringens miljøpolitik ikke hænger sammen, og at den er fuldstændig vilkårlig, uanset hvor meget fru Margrete Auken roser den. Man skulle tro, fru Margrete Auken ikke havde læst denne plan og slet ikke afsnittet om transport. Om de nationale tiltag på transportområdet skriver man bl.a.:

»Det er ikke på nuværende tidspunkt muligt at fremlægge en handlingsplan på transportområdet.«

Jeg citerer det første afsnit af regeringens nationale planer. Det virker, som om statsministeren har skrevet første afsnit, og så har miljøministeren skrevet de efterfølgende. Handlingsplanen minder mig om Dr. Jekyll og Mr. Hyde i en fordansket miljøudgave. Det er, som om den borgerlige del af regeringen, i dette tilfælde formentlig statsministeren, på skrømt bygger noget op om dagen, og det river miljøministeren ned om natten. Det ønsker vi ikke at være med til.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Nej, men formanden ser gerne, at taletiden overholdes.

Marianne Jelved (RV):

Målsætningen er, at »hensynet til udviklin-